

Interesser, her er Tale om, men det er ogsaa et politisk Spørgsmaal. Ved Sagens 1ste Behandling lovede man fra alle Sider, at man vilde se sagligt, ikke politisk paa Sagen, men jeg vil spørge ærede Medlemmer, om de mene, at Socialdemokratiet har set sagligt paa denne Sag uden at blande Politik ind...

Formanden: Det bør man ikke tvivle om.

Ordføreren (Bluhme): Hvad for noget? (*Alfred Christensen:* De maa ikke tvivle. Det er saamænd ogsaa ganske utvivlsomt). Jeg skal anføre Beviser nu. I alle Tilfælde var det en politisk Agitation, der fandt Sted i Esbjerg, og i Spidsen for den stod Ordføreren for det socialdemokratiske Flertal i Esbjerg Byraad, min mangeaarige Modkandidat. Det forringer ikke Hæderen for mig, naar jeg staa som Repræsentant for Esbjerg, at jeg anerkender denne Mands Dygtighed og ikke tvivler om, at han nærer en varm Interesse for Esbjerg, men jeg benægter, at han bedre end jeg er i Stand til at bedømme disse Forhold, der vedrøre hele Landets Erhvervsliv. Den Gang, Indstillingen fra Udvalget forelaa, blev der hurtigt sammenkaldt et Byraadmøde og vedtaget en Resolution, der gik ud paa, at man ikke vilde yde de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som Ministeren havde forlangt, at der skulde sættes ind i Loven i Stedet for tidligere $\frac{1}{2}$ Mill. til Straf, fordi Esbjerg Havn skulde lægges mod Vest. Man nedlagde Protest mod disse $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og derigennem i det hele taget mod Forslaget, idet Resolutionen gik ud paa, at Esbjerg under ingen Betingelser vilde betale noget som helst, naar Havnen kom mod Vest. Der er 20 Medlemmer i Esbjerg Byraad; af dem er der, saa vidt jeg ved, 14 Socialdemokrater, som staa under Kommando af den ene Mand. Jeg tror ikke, jeg siger noget nedsættende om Socialdemokraterne, naar jeg paastaar, at de ifølge hele deres Stilling ikke kunne have noget udvidet Syn paa, hvad Betydning en saadan Havn vil have for vort Erhvervsliv, selv om de kunne se den snævre Interesse, det vil have for Esbjerg Kommune. Der blev kæmpet i Esbjerg Byraad om, hvorvidt man skulde betale eller ikke. Der sidder, saa vidt jeg ved, 6 Venstremænd i Byraadet. 10 stemte for Forslaget, 2 stemte imod, den ene var en Vestmand, som var ærlig nok til at sige: Lad os faa Havnen, selv om den skal koste os en halv eller hel Million Kr. Der

var ogsaa en anden, en Socialdemokrat, der protesterede og stemte mod Forslaget. De andre lode være at stemme. Det ligger jo nær, at hvis de havde stemt imod det, vilde der næste Dag staa i Bladene, at disse Mennesker havde ikke mere Interesse for deres By, end at de gik med til at betale $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Altsaa, de turde ikke stemme mod Forslaget, men de indsaa det skadelige derved og vilde ikke stemme for det. Og saa fik man altsaa denne Resolution vedtagen med 10 Stemmer mod 2, mens 6 sagde: Stemmer ikke. Jeg fik det at vide om Morgenen, som jeg skulde tale her som Ordfører for Udvalget. Tilfældig fik jeg det saa tidlig, at jeg kunde gaa ind med Resolutionen og bede Formanden om at forelægge den for det høje Ting. Den højtærede Minister var saa glad ved Resolutionen, at han kom her hen til mig med den, ligesom jeg skulde have Ordet, for at vise mig den, og han blev aldeles overrasket ved, at jeg ikke alene kendte den, men havde givet den til Formanden. Og med Formandens nødige Tilladelse var jeg saa loyal, at jeg oplæste denne i rotest her, inden jeg holdt mit Foredrag for det høje Ting.

Men ikke nok dermed! Saa kom den højtærede Minister med en Skrivelse, som jeg maatte læse, lige før jeg holdt mit Foredrag, og i den stod der, at „under-tegnede“ kunde forsikre, at nu havde han faret 20 Aar paa Esbjerg, og det var ganske fortrinligt med en saadan Østhavn. Han havde faret i 20 Aar, mine Herrer! Det har ikke været meget store Skibe, han har faret med; han kalder sig Routefører, Fører for et Routeskib. Ja, det er en Skøjte, som farer paa Hamborg med nogle Kreaturer. Han har altsaa faret dermed, jeg ved ikke hvor mange Aar, han siger, han har faret i 20 Aar, og denne Kaptajn tjener netop den Mand, som har været Hovedagitor. Det er den Slags Midler, som anvendes i Agitationen.

Det, det gælder om ved en Havn som denne, er ikke, om nogle Smaaskibe kunne komme ind og ud og finde Afsætning, kunne faa losset og faa en ny Ladning ind; men det, det gælder om, er, at de store Skibe, som betegne Fremskridtet, og som bringe os nær til Handelscentrerne nær og fjærn til Fordel for Industrien, Agerbrug og Handel, kunne komme ind hurtigt og let og blive betjente hurtigt og let. Det giver billige Fragter, og det støtter Erhvervslivet her i vort lille Land, hvor vi have al mulig Grund til og Brug for at gøre det mest mulige for, at de